

AVI
E4*

Hoera, ik kan lezen!*

* Met veel tekeningen

* Met letters die prettig lezen, ook als je dyslexie hebt

* Voor kinderen in de bovenbouw die nog wat moeite hebben met lezen

Midden in de nacht rinkelt de telefoon.

Anna weet wat dat betekent.

Ze moet vluchten, alweer.

Ze rent de donkere nacht in.

De volgende dag valt Anna in de klas in slaap.

De meester wil weten wat er aan de hand is.

Maar dat kan ze niet vertellen, nooit.

Dat is een groot geheim.

Interesse: 9+

LEESNIVEAU

	M	E	M	E	M	E	M	E
AVI	S	3	4	5	6	7	P	
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P

Alcoholisme, ruzie, bang zijn

Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

ISBN 978 90 5116 388 9

9 789051 163889

Kraijo - Hildebrandt

Vlucht

De Vier Windstreken

Ineke Kraijo
Veerle Hildebrandt

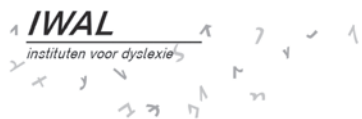
Vlucht

De Vier Windstreken

AVI
E4*

Met dank aan IWAL Instituten voor Dyslexie voor het beschikbaar stellen van het lettertype dat wordt gebruikt in de serie "Hoera, ik kan lezen!". Dit lettertype is speciaal bedoeld voor mensen die moeite hebben met lezen.

Ineke Kraijo

Vlucht

Hoera, ik kan lezen!

Op www.vierwindstreken.com kun je je aanmelden voor onze nieuwsbrief. Hier vind je ook al onze boeken en andere artikelen.

© 2014 De Vier Windstreken, Rijswijk
Tekst van Ineke Kraijo
Illustraties van Veerle Hildebrandt
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Nederland
AVI E4 / NUR 287 / ISBN 978 90 5116 388 9

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De Vier Windstreken

Telefoon

De telefoon rinkelt schel.
Anna kreunt en rekt zich uit.
Ze werpt een blik op haar wekker.
1.28, bijna halftwee.
Zuchtend gooit Anna het dekbed van zich af.
Weer telefoon midden in de nacht.
Ze weet waarom dat is en wie er belt.
Anna zwaait haar benen uit bed.
Het zeil voelt koud aan en ze rilt.

Haar deur gaat open.
'Kom,' zegt mama zacht.
Het klinkt verdrietig.
Mama loopt gehaast de kamer uit.
Snel trekt Anna haar kleren aan en gaat de trap af.
Mama wacht beneden op haar.
Ze is al aangekleed.
'Opschieten,' zegt mama.
'Straks zijn we te laat.'
Vlug pakt Anna haar jas en doet hem aan.
Mama opent de voordeur.
Ze glippen naar buiten, de donkere nacht in.

Slaap

'Anna, Anna!'
Iemand schudt aan haar arm.
Als ze moeizaam haar ogen open doet, ziet ze
meester Henk.
Snel gaat ze rechtop zitten.
O nee, ze is in de klas in slaap gevallen!
Dat is nog nooit gebeurd.

‘Zo saai was mijn les toch niet?’ vraagt meester
Henk.
Anna hoort gelach, maar ze durft niet rond te kijken.
‘Ik eh... Nee, het spijt me.’
‘Ben je ziek?’
Anna schudt haar hoofd.
Meester Henk fronst zijn voorhoofd.
‘Je ziet wel erg wit.
En je hebt wallen onder je ogen.
Slapen in de klas is echt niet normaal.
Ik ga je ouders bellen, dan kunnen ze je ophalen.’
‘Nee!’ schreeuwt Anna.
‘Nee,’ herhaalt ze zachter.
‘Niet mijn ouders bellen.’
‘Waarom niet?’ vraagt de meester.
Anna kijkt snel op de klok aan de muur.
Het is tien uur en dus veel te vroeg om te bellen.
Dat mag meester Henk niet doen.
Dat kan echt niet!

Als de bel gaat, staat Anna snel op.
Ze moet naar buiten, de frisse lucht in.
Dan zal het wel beter gaan.
De tafel begint te golven, het witte blad beweegt.

Het wordt groter en kleiner, breder en smaller.
Opeens is Anna misselijk, ontzettend misselijk.
‘Ga zitten!’
Een hand op haar schouder.
Iemand duwt haar terug in de stoel.
‘Loes, haal water voor Anna,’ zegt de meester.
‘Pak de mok op mijn tafel maar.’

Verdwaasd zit Anna op de stoel.
Ze drinkt met kleine slokjes uit de mok van de
meester.
Het water is vies, het smaakt naar koffie.
Toch drinkt ze door.

'Ik bel je moeder,' zegt meester Henk.
'Je bent ziek, dus je moet naar huis.'
Anna kijkt geschrokken op.
Ze kan niet naar huis, echt niet!
'Er is niemand thuis,' zegt ze.
Haar wangen beginnen te branden.
Ze kan nu eenmaal niet goed liegen.

Plotseling hoort ze de stem van Tom.
'Meester, ik heb een idee. Ik breng Anna naar mijn
huis, dan kan ze daar slapen.'
Anna schudt heftig haar hoofd.
Dat hoeft niet, het gaat best.
Maar ze is moe, zo moe.
'Mijn moeder is heel lief,' gaat Tom verder.
'Ze smeert beschuit als ik ziek ben.
Dat doet ze vast ook voor Anna.'
Anna heeft vanmorgen niet gegeten.
Haar maag rommelt van de honger.
Ze denkt even na over Toms voorstel.
Als ze bij Tom is, belt niemand haar ouders.
'Goed,' zegt ze zacht.
'Ik ga wel naar de moeder van Tom.'
De fiets van Tom hobbelt over de weg.

Anna zit achterop.
Haar hoofd steekt ontzettend.
Ze voelt zich echt een beetje ziek, misselijk vooral.
Ze legt haar hoofd tegen de rug van Tom.
Zijn jas is heerlijk zacht.
Na een tijdje remt Tom af.
'Hier is het,' zegt hij.
Anna springt van de fiets.
Ze vindt het jammer dat ze er al zijn, ze zat net zo
lekker.

Verbaasd kijkt ze naar het huis voor haar.
'Ik dacht dat jij in de Steenstraat woonde.'
'Welnee,' lacht Tom.
'Al twee jaar niet meer.'
Anna is lang niet bij Tom thuis geweest.
Vroeger speelden ze vaak samen, maar de laatste jaren niet meer.
Eigenlijk best vreemd dat Tom haar toch heeft meegevraagd.
Ze haalt haar schouders op.
Vreemd of niet, ze is er nu.
Ze kijkt naar het grote huis met de enorme tuin.
Er is zelfs een zwembad waar ze wel met de hele klas in zouden passen!
'Ik zet even mijn fiets weg,' zegt Tom.
'En dan laat ik je mijn schuur zien.'
'Jouw schuur?'
Tom grijnst naar haar.
'Ja, we hebben drie schuurtjes.
Een voor gereedschap, een voor de fietsen en de derde is van mij.'

Tom loopt naar een houten gebouwtje aan de zijkant van het grasveld.

Hij zwaait de deur open.
'Tadaa!'
Anna kijkt in de schuur.
Er staat een bank met een tafeltje.
Er is leunstoel en een kastje met een tv erop.
Anna ziet zelfs een kleine koelkast.
'Is dit jouw kamer?' vraagt ze verbaasd.
Tom schiet in de lach.
'Nee zeg!
Ik slaap toch niet in een schuur?
Dit is gewoon mijn eigen schuur.
Ik mag er oude meubels in zetten die mijn ouders niet meer hoeven.'

